

Seuraavassa apostolien tekojen teksti on mustalla tekstillä.

Omat kommenttini ovat tällaisella sinisellä tekstillä.

Aiheeseen liittyvät muut raamatunkohdat ovat mustalla kursivoidulla.

Paavalin puhe juutalaisille

Pelastumisen esteenä juutalaisilla oli eli sellainen Mooseksen lain ja profeettojen ilmoitusten tulkinta, johon kärsivä Messias ei sopinut. Myöhemmin pelastumisen esteeksi tulivat ne julmat teot, joita kristityn nimellä kulkevat ihmiset heille tekivät. Saatana vihaa sekä juutalaisia että Jeesukseen vapahtajanaan uskovia kristittyjä (Ilm. 12:13-17). Saatana yrittää karkottaa juutalaiset Jerusalemissa ja siten estää Jeesuksen paluun Jerusalemiin (Sak. 14:3-5). Uudestisyntyneet kristityt ovat Jumalan valtakunnassa (Luuk. 17:20-21).

Ilm. 12:13-17. Kun lohikäärme (paholainen) huomasi, että se oli syösty maahan (paholaiselta evättiin pääsy taivaaseen), se lähti ajamaan takaa naista, joka oli pojan synnyttänyt (Israelin kansaa, josta Jeesus syntyi). Mutta naiselle annettiin suuren kotkan siivet, jotta hän lentäisi turvapaikkaansa autiomaahan. (Israelin kansa oli ilman valtiota 40 vuotta erämaassa ennen luvattuun maahan pääsemistä. Samoin oli Israelin kansa ilman valtiota vajaa pari tuhatta vuotta ennen nykyistä paluutaan Israeliin.) Siellä hän on suojassa käärmeeltä, ja hänestä pidetään huolta vuosi, kaksi vuotta ja puoli vuotta. Käärme syöksi kidastaan naisen perään vesivirran, jotta virta veisi hänet mennessään, mutta maa auttoi naista: se avasi suunsa ja nielaisi virran, jonka lohikäärme oli syössyt kidastaan. Lohikäärmeen raivo yltyi, ja se lähti sotimaan naisen muita lapsia vastaan, niitä, jotka ovat uskollisia Jumalan käskyille ja Jeesuksen todistukselle.

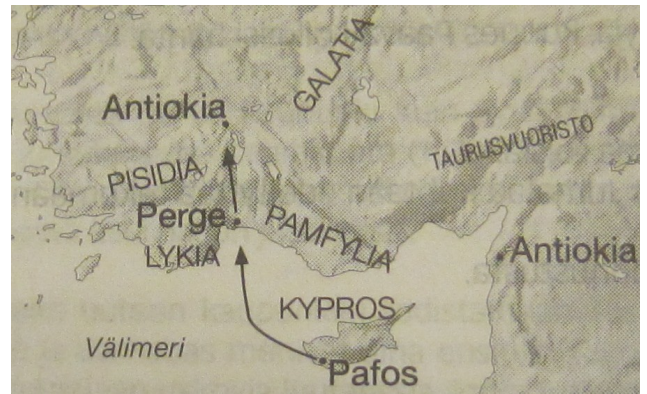
Sak. 14:3-5. Herra itse lähtee sotaan viholliskansoja vastaan, niin kuin hän on lähtenyt ennenkin vihollisen hyökätessä. Hän seisoo sinä päivänä Öljymäellä, joka kohoaa Jerusalemin itäpuolella. Ja Öljymäki halkeaa kahtia idästä länteen, toinen puoli vuoresta väistyy pohjoiseen, toinen puoli etelään, ja välille syntyy valtaisa laakso. Te pakenette vuorten välissä olevaa laaksoa pitkin, ja se ulottuu Asaliin asti. Te pakenette, niin kuin paettiin maanjäristystä Juudan kuninkaan Ussian aikana. (Tämä tapahtuu, kun Jeesus palaa takaisin ja/tai kun Israelin jäännös hyväksyy Jeesuksen lopun ajan lopulla Messiaakseen.) Sitten Herra, teidän Jumalanne, tulee Jerusalemiin, ja kaikki pyhät ovat hänen mukanaan. (Tämä taas tapahtuu Jumalan maan päälle vuodattamien vihan maljojen jälkeen.)

Luuk. 17:20-21. Kun fariseukset kysivät Jeesukselta, milloin Jumalan valtakunta tulee, hän vastasi: "Ei Jumalan valtakunta tule niin, että sen tulemista voidaan tarkkailla. Eikä voida sanoa: 'Se on täällä', tai: 'Se on tuolla.' Katsokaa: Jumalan valtakunta on teidän keskellänne. (tai; sisäisesti teissä)"

Apt. 13:13. Paavali lähti seuralaisineen Pafoksesta ja purjehti Pamfylian Pergeen. Siellä Johannes erosi heistä ja palasi Jerusalemiin.

Sana elämään kommentaariraamattu kertoo seuraavaa:

Luukas ei anna selitystä sille, miksi Johannes Markus jätti Paavalin ja Barnabaksen. Saattaa olla, että Markukselle tuli koti-ikävä, tai ehkä hän suuttui Paavalin noustessa johtajaksi hänen serkkunsa Barnabaksen tilalle. Voi myös olla, että hän alkujaankin oli aikonut matkustaa vain tänne asti mutta ei ollut kertonut sitä etukäteen. Joka tapauksessa Paavali syytti Johannes Markusta rohkeuden ja uskollisuuden puutteesta ja kieltäytyi ottamasta häntä mukaan toiselle matkalle (Apt. 15:37-38). Paavali alkoi kuitenkin myöhemmin arvostaa Markusta (Kol. 4:10) ja kertoi tarvitsevansa hänen apuaan työssään (2. Tim. 4:11).

Apt. 15:36-40. Jonkin ajan kuluttua Paavali sanoi Barnabakselle: "Lähde kanssani uudelle matkalle kaikkiin niihin kaupunkeihin, joissa olemme julistaneet Herran sanaa. Käymme katsomassa, mitä veljille kuuluu." Barnabas halusi ottaa mukaan myös Johanneksen, jota kutsuttiin Markukseksi, mutta Paavali ei hyväksynyt häntä matkatoveriksi, koska hän oli Pamfyliassa luopunut heistä eikä ollut lähtenyt heidän kanssaan työhön. Tästä sukeutui niin kova riita, että kumpikin lähti omille teilleen. Barnabas otti Markuksen mukaansa ja purjehti Kyprokseen. Paavali puolestaan valitsi toverikseen Silaksen.

Kol. 4:10. Teille lähettää terveisiä vankitoverini Aristarkos, samoin myös Markus, Barnabaksen serkku, josta olette saaneet ohjeet. Ottakaa hänet vastaan, jos hän tulee luoksenne.

2. Tim. 4:11. Vain Luukas on täällä kanssani. Ota Markus mukaasi, sillä hänestä olisi minulle paljon apua.

Raamattu antaa esimerkin myös siitä, miten Jumalan valtakunnan työntekijät voivat riitautua keskenään. Mutta myös siitä, että he sopivat riitansa. Raamattu ei pyri kaunistelemaan asioita tai lakaisemaan hankalia asioita maton alle. Raamatussa kerrotaan totuus.

Apt. 13:14. Toiset jatkoivat Pergestä eteenpäin ja tulivat Pisidian Antiokiaan. Sapattina he menivät synagogaan ja asettuivat istumaan.

Sana elämään kommentaariraamattu kertoo seuraavaa:

Saapuessaan uuteen kaupunkiin todistamaan Jeesuksesta Paavali ja Barnabas menivät aina ensin synagogaan. Siellä oli Jumalaan uskovia juutalaisia, jotka tutkivat kirjoituksia. Monet heistä eivät voineet hyväksyä sitä, että Jeesus oli luvattu Messias, koska heillä oli eri käsitys siitä, millainen heidän Messiaansa piti olla. Jeesus ei ollut heidän toiveidensa mukainen sotilaallinen johtaja, joka voisi kaataa Rooman vallan. Sen sijaan Jeesus oli palvelija-kuningas, joka tuli sovittamaan ihmisten synnin ja palaisi vasta myöhemmin tuomitsemaan maailman kansakunnat. Paavali ja Barnabas eivät halunneet hylätä synagogaa. Sen sijaan he yrittivät selittää mahdollisimman selkeästi, että kirjoitukset, joita juutalaiset opiskelivat, viittasivat Jeesukseen.

Apt. 13:15. Kun lakia ja profeettoja oli luettu, synagogan esimiehet lähettivät heille sanan: "Veljet, jos haluatte lausua seurakunnalle joitakin kehotuksen sanoja, niin puhukaa."

Sana elämään kommentaariraamattu kertoo seuraavaa:

Synagogajumalanpalveluksessa luettiin ensin Shema eli uskontunnustus (5. Moos. 6:4), jonka juutalaiset toistivat useita kertoja päivässä. Jumalanpalvelukseen kuuluivat tietyt rukoukset, lain eli Mooseksen kirjojen lukeminen, lakia havainnollistava profeettojen kirjojen lukeminen sekä saarna. Tapana oli kutsua puhujiksi vierailevia opettajia, joten Paavali ja Barnabas olivat tervetulleita. Mutta heti kun he puhuivat Jeesuksesta Messiaana, ovi useimmiten pauskattiin kiinni. Heidä ei yleensä kutsuttu takaisin ja joskus heidät ajettiin ulos koko kaupungista.

5. Moos. 6:4. *"Kuule, Israel! Herra on meidän Jumalamme, Herra yksin.*

Apt. 13:16. Silloin Paavali nousi, viittasi kädellään ja alkoi puhua: "Kuulkaa minua, israelilaiset, ja te muut, jotka pelkätte Israelin Jumalaa!

Synagogassa oli koolla ympärileikattuja israelilaisia ja ns. "Jumalaa pelkääviä", jotka uskoivat Israelin Jumalaan mutta joita ei ollut ympärileikattu.

Apt. 13:17. Jumala valitsi isämme, ja kun he olivat Egyptissä, vieraassa maassa, hän teki heistä suuren kansan ja johdatti heidät väkevällä kädellään sieltä pois.

Paavali aloitti kertomalla asiasta, josta kaikki olivat yhtä mieltä. Jumala valitsi Israelin kantaisät, teki heistä kansan ja johdatti heidät heille lupaamaansa maahan (1. Moos. 50:24). Joku voisi ajatella, että miksi Jumala valitsi juuri Israelin monien kansojen joukosta (5. Moos. 9:4-6). Jos Jumala olisi valinnut jonkin muun kansan, siitä ajateltaisiin samalla tavalla, että "miksi juuri se kansa". Näin ajatteleva luulee, että jotkut ihmiset tai kansat, ehkä hän itsekin, ovat muita parempia. Jumala ei kysele luomiltaan ihmisiltä, mitä Hän saa tehdä ja mitä ei. Hän tekee niin kuin Hän on luvannut ja mitä Hänen oma kunniansa vaatii.

1. Moos. 50:24. *Joosef sanoi veljilleen: "Minä kuolen pian, mutta Jumala pitää teistä hyvän huolen ja vie teidät tästä maasta (Egyptistä) siihen maahan, jonka hän vannoi antavansa Abrahamille, lisakille ja Jaakobille."*

5. Moos. 9:4-6. *Kun Herra, teidän Jumalanne, karkottaa heidät (Kanaanin maan kansat) teidän tieltänne, älkää ajatelko, että Herra on teidän omien ansioittenne tähden tuonut teidät tänne ja antanut teille tämän maan. Ei, vaan Herra hävittää nämä kansat teidän tieltänne niiden pahuuden tähden. Ette te oman kuuliaisuutenne ja rehellisyytenne ansiosta pääse ottamaan haltuunne niiden maita, vaan Herra, teidän Jumalanne, hävittää nämä kansat teidän tieltänne niiden pahuuden tähden ja täyttääkseen lupauksensa, jonka hän valalla vannonen on antanut teidän esi-isillenne Abrahamille, lisakille ja Jaakobille. Painakaa siis mieleenne, ettei Herra, teidän Jumalanne, anna tätä hyvää maata teille teidän kuuliaisuutenne takia, sillä te olette uppiskainen kansa.*

Apt. 13:18-20. Neljäkymmenen vuoden ajan hän autiomaassa sieti kansansa niskurointia, ja hän hävitti Kanaanin maasta seitsemän kansaa ja jakoi näiden maat israelilaisille perintömaaksi. Tähän kaikkeen kului noin neljäsataaviisikymmentä vuotta.

Vaikka Jumala oli Israelin kansan kanssa sen erämaavaelluksen aikana, kansan niskurointi osoittaa, että ihmisessä itsessään ei ole Jumalalle kelpaavuutta. Mutta miksi Jumala sitten hävitti Kanaanin maan kansat Israelin tieltä, jos kerran Israelinkin niskuroi? Siksi, koska Kanaanin maan syntivelka oli silloin jo täyttynyt (1. Moos. 15:13-16). Israelin syntivelka täytyisi vasta myöhemmin ja aiheuttaisi maan tyhjentyksen israelilaisista (Jer. 5:15-19). Jumala kuitenkin palautti israelilaiset takaisin Israeliin, koska oli niin luvannut. Tässä on varoitus meillekin, jos me kansana luovumme Jumalan sanan, Raamatun, noudattamisesta.

1. Moos. 15:13-16. Silloin Herra sanoi hänelle (Aabrahamille): "Sinun tulee tietää, että jälkeläisesi joutuvat elämään muukalaisina maassa, joka ei ole heidän omansa. Heistä tulee siellä orjia, ja heitä sorretaan neljäsataa vuotta. ... Sinun jälkeläisistäsi palaa tänne vasta neljäs sukupolvi, sillä amorilaisten (yksi Kanaanin maan kansoista) syntien määrä ei vielä ole täyttynyt."

Jer. 5:15-19. Kuulkaa, israelilaiset! Minä tuon teitä vastaan kaukaisen kansan, sanoo Herra. Se on voittamaton kansa, ikivanha, kansa, jonka kieltä ette tunne, jonka puhetta ette ymmärrä. Heidän nuoliviinensä on teidän hautanne, uljaita sotureita he ovat kaikki. He syövät sinun satosi ja leipäsi, poikasi ja tyttäresi, he syövät lampaasi ja härkäsi, viiniköynnöksesi ja viikunapuusi. Heidän miekkansa hävittää linnoitetut kaupunkisi, joihin sinä luotat. "Mutta niinäkään päivinä minä en kansaani tyystin hävitä", sanoo Herra. "Kun sinulta kysytään: 'Minkä tähden on Herra, meidän Jumalamme, tehnyt meille kaiken tämän?', niin vastaa: 'Te hylkäsitte Herran ja palvelitte vieraita jumalia omassa maassanne! Nyt teidän täytyy palvella vierasta kansaa maassa, joka ei ole teidän omanne.'"

Apt. 13:20-23. Sen jälkeen hän (Jumala) antoi heille tuomareita profeetta Samuelin aikaan saakka. Kun he sitten pyysivät itselleen kuningasta, Jumala antoi heille Saulin, Kisin pojan, Benjaminin heimosta, ja Saul hallitsi neljäkymmentä vuotta. Sitten Jumala pani hänet viralta ja nosti heille kuninkaaksi Daavidin. Daavidista hän myös antoi todistuksen: 'Minä olen löytänyt Daavidin, lisain pojan, mieleni mukaisen miehen. Hän on kaikessa toteuttava minun tahtoni.' "Daavidin jälkeläisistä Jumala on lupauksensa mukaan antanut Israelille Pelastajan, Jeesuksen.

Messiaan tuli olla Daavidin poika (jälkeläinen). Ennen vuonna 70 tapahtunutta Jerusalemin hävitystä temppelissä säilytettiin sukuluetteloita. Vaikka papit syyttivät Jeesusta paljosta, he eivät koskaan syyttäneet Jeesusta siitä, ettei hän olisi ollut Daavidin poika. (Jer. 33:17-21.)

Jer. 33:17-21. Sillä näin sanoo Herra: Aina on mies Daavidin suvusta istuva Israelin heimon valtaistuimella. Ja aina on mies leeviläisten pappien suvusta oleva minun edessäni uhraamassa polttouhria ja sytyttämässä ruokauhria ja toimittamassa teurasuhria joka päivä." (Jeesus oli myös papillista sukua Marian kautta, Luuk. 1:36.) Ja Jeremialle tuli tämä Herran sana: "Näin sanoo Herra: Jos saatte rikotuksi minun liittoni päivän kanssa ja minun liittoni yön kanssa, niin että päivä ja yö eivät enää tule ajallansa, niin rikkoutuu myös minun liittoni palvelijani Daavidin kanssa, niin ettei hänellä enää ole poikaa, joka istuu kuninkaana hänen valtaistuimellansa, ja minun liittoni leeviläisten pappien, minun palvelijaini, kanssa.

Apt. 13:24-25. Hänen edellään kulki Johannes, joka julisti Israelin kansalle, että kaikkien tuli kääntyä ja ottaa kaste. Kun Johannes oli matkansa päässä, hän sanoi: 'En minä ole se, joksi te minua luulette. Minun jälkeeni tulee toinen, jonka kenkiäkään minä en kelpaa riisumaan.'

Johannes Kastaja oli laajalti tunnettu henkilö. Paavali huomautti, että Johanneskin todisti Jeesuksen messiaanisuudesta (Matt. 3:11-12).

Lainopettajat opettivat, että oppilaan tuli tehdä kaikki mahdollinen opettajansa hyväksi, paitsi niin alas ei saanut vajota, että olisi riisunut tämän kengät. Kenkiin kun oli tarttunut kaikkea saastaa kadulta, joten kenkien riisuminen oli orjan työtä. Tämä antaa Johanneksen sanoille oikean sisällön.

Matt. 3:11-12. "Minä (Johannes Kastaja) kastan teidät vedellä parannukseen, mutta minun jälkeeni tulee toinen, joka on minua väkevämpi. Minä en kelpaa edes riisumaan kenkiä hänen jalastaan. Hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella. Hänellä on kädessään viskain, ja sillä hän puhdistaa puimatantereensa viljan. Jyvät hän kokoaa aittaansa, mutta ruumenet hän polttaa tulesa, joka ei koskaan sammuu."

Apt. 13:26. "Veljet, Abrahamin jälkeläiset, ja te muut, jotka pelkätte Jumalaa! Juuri meille on lähetetty sanoma tästä Pelastajasta.

Paavali vetoaa siihen, että sanoma Pelastajasta ja pelastuksesta, on annettu juuri juutalaisille. Heidän pitäisi ymmärtää lukemiensa kirjoitusten perusteella, että Jeesus on tämä profeettojen lupaama Messias, Herran kärsivä palvelija (Jes. 52:13-53:12).

Jes. 52:13-53:12. Katso, minun palvelijani menestyy: hänestä tulee korkea, ylhäinen ja suuri. Ja kuitenkin monet järkyttyivät hänet nähdessään - tuskin häntä enää ihmiseksi tunsii, niin kammottavasti hänet oli runneltu. ... Hän kasvoi Herran edessä kuin vähäinen verso, kuin vesa kuivasta maasta. Ei hänellä ollut vartta, ei kauneutta, jota olisimme ihailleen katselleet, ei hahmoa, johon olisimme mieltyneet. Hyljeksitty hän oli, ihmisten torjuma, kipujen mies, sairauden tuttava, josta kaikki käänsivät katseensa pois. Halveksittu hän oli, me emme häntä minään pitäneet. Ja kuitenkin: hän kantoi meidän kipumme, otti taakakseen meidän sairautemme. Omista teoistaan me uskoimme hänen kärsivän rangaistusta, luulimme Jumalan häntä niistä lyövän ja kurittavan, vaikka meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet ja meidän pahat tekomme hänet ruhjoneet. Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet. Me harhailimme eksyneinä kuin lampaat, jokainen meistä kääntyi omalle tielleen. Mutta Herra pani meidän kaikkien syntivelan hänen kannettavakseen. Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen, ei hän suutansa avannut. Kun karitsa, jota teuraaksi viedään, niin kuin lammas, joka on ääneti keritsijänsä edessä, ei hänkään suutansa avannut. Hänet vangittiin, tuomittiin ja vietiin pois - kuka hänen kansastaan siitä välitti? Hänet syöstiin pois elävien maasta, hänet lyötiin hengiltä kansansa rikkomusten tähden. Hänet oli määrä haudata jumalattomien joukkoon. Rikkaan haudassa hän sai leposijansa. Koskaan hän ei ollut harjoittanut vääryyttä, eikä petos ollut noussut hänen huulilleen. Herra näki hyväksi, että hänet ruhjottiin, että hänet lävistettiin. Mutta kun hän antoi itsensä sovitushriksi, hän saa nähdä sukunsa jatkuvan, hän elää kauan, ja Herran tahto täyttyy hänen kauttaan. Ahdistuksensa jälkeen hän näkee valon, ja Jumalan tunteminen ravitsee hänet. Minun vanhurskas palvelijani tekee vanhurskaiksi monet, heidän pahat tekonsa hän kantaa. Minä annan hänelle paikan suurten joukossa, hän saa jakaa saalista mahtavien kanssa, koska hän antoi itsensä kuolemalle alttiiksi ja hänet luettiin rikollisten joukkoon. Hän otti kantaakseen monien synnit, hän pyysi pahantekijöilleen armoa.

Apt. 13:27-29. Jerusalemilaiset ja heidän hallitusmiehensä eivät tajunneet, kuka Jeesus oli. He tuomitsivat hänet, mutta näin he panivat täytäntöön profeettojen sanat, joita joka sapattina luetaan. Mitään syytä kuolemantuomioon he eivät voineet esittää, mutta silti he vaativat Pilatusta teloittamaan hänet. Kun he olivat toteuttaneet kaiken, mitä hänestä oli kirjoitettu, he ottivat hänet ristinpuulta ja panivat hautaan.

Jeesus oli synnitön. Ylipapit vaativat Jeesuksen tuomitsemista, koska kadehtivat Häntä (Matt. 27:18).

Fariseukset Nikodemos ja Joosef Arimatialainen hautasivat Jeesuksen (Joh. 19:33-42).

Matt. 27:18. Hän (Pilat) näet tiesi, että Jeesus oli pelkästä kateudesta jätetty hänen käsiinsä.

Joh. 19:33-42. Jeesuksen luo tultuaan he (sotilaat) huomasivat hänen jo kuolleen eivätkä siksi katkaisseet hänen sääriluitaan. Yksi sotilaista kuitenkin työnsi keihään hänen kylkeensä, ja haavasta vuoti heti verta ja vettä. Se (Johannes), joka tämän näki, on todistanut siitä, jotta tekin uskoisitte. Hänen todistuksensa on luotettava, ja hän tietää puhuvansa totta. Näin tapahtui, jotta toteutuisi kirjoituksen sana: "Häneltä ei saa rikkoo ainoatakaan luuta." Toisessa kirjoituksessa taas sanotaan: "He katsovat häneen, jonka ovat lävistäneet." Tämän jälkeen muuan Joosef, joka oli kotoisin Arimatiasta, pyysi Pilatukselta, että saisi ottaa Jeesuksen ruumiin ristiltä. Hän oli Jeesuksen opetuslapsi, joskin salaa, sillä hän pelkäsi juutalaisia. Pilatus suostui pyyntöön, ja Joosef tuli ja otti ruumiin alas. Paikalle tuli myös Nikodemos, se mies, joka ensi kerran oli käynyt Jeesuksen luona yöllä, ja hänellä oli mukanaan sata mittaa mirhan ja aaloen seosta. Miehet ottivat Jeesuksen ruumiin ja kietoivat sen käärinliinoinhin pannen mukaan tuoksuaineita, niin kuin juutalaisten on tapana tehdä

haudatessaan vainajansa. Siellä, missä Jeesus ristiinnaulittiin, oli puutarha, ja puutarhassa oli uusi hauta, johon ei vielä ollut haudattu ketään. He panivat Jeesuksen siihen, koska oli juutalaisten juhlan valmistuspäivä ja se hauta oli lähellä.

Apt. 13:30-31. Mutta Jumala herätti hänet kuolleista. Hän ilmestyi sitten usean päivän aikana niille, jotka yhdessä hänen kanssaan olivat tulleet Galileasta Jerusalemiin. Nämä ovat nyt hänen todistajiaan, he todistavat hänestä Israelin kansalle.

Jokainen uudestisyntynyt kristitty todistaa Jeesuksesta. Jeesus on ristiinnaulittu meidän syntiemme vuoksi ja noussut kuolleista (Apt. 1:8). Vaikka me emme olisikaan evankelistoja, me todistamme elämällä Jumalan sanan, Raamatun, edellyttämällä tavalla.

Apt. 1:8. Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, ja te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka." (Jokaisella uudestisyntyneellä Jumalan lapsella on Pyhä henki, joka kirkastaa Jeesusta, Joh. 16:13-14.)

Apt. 13:32-33. "Me julistamme teille ilosanoman: Minkä Jumala lupasi meidän isillemme, sen hän on täyttänyt meille, heidän lapsilleen. Hän on herättänyt Jeesuksen kuolleista, niin kuin toisessa psalmissa sanotaan: - Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin.

Ne Jumalan lupaukset, jotka Hän kirjoitutti Vanhaan testamenttiin Herran kärsivästä palvelijasta, joka kuolee kansansa puolesta sen syntien vuoksi, ovat kaikki käyneet toteen. Jeesus ei ainoastaan kuollut, vaan myös heräsi kuolleista ja nousi taivaasiin Isän Jumalan oikealle puolelle (Matt. 26:63-66).

Matt. 26:63-66. Mutta Jeesus pysyi vaiti. Silloin ylipappi sanoi hänelle: "Minä vannotan sinua elävän Jumalan nimessä: sano meille, oletko sinä Messias, Jumalan Poika." "Itsepä sen sanoit", vastasi Jeesus. "Ja minä sanon teille: vastedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä." Silloin ylipappi repäisi vaatteensa ja sanoi: "Hän herjaa Jumalaa. Mitä me enää todistajia tarvitsemme! Kuulittehan, miten hän herjasi. Mitä mieltä olette?" He vastasivat: "Hän on ansainnut kuoleman." (Jeesus tuomittiin siksi, koska Hän kertoi itsestään totuuden.)

Apt. 13:34-37. Ja kun Jumala on herättänyt Jeesuksen kuolleista, Jeesus ei enää palaa katoavaisuuteen. Tästä Jumala on sanonut: - Sen pyhän ja lujan lupauksen, jonka Daavidille annoin, minä täytän teille. Hänhän sanoo toisessa kohden: - Sinä et salli pyhän palvelijasi ruumiin maatua. "Palveltuuaan omana aikanaan Jumalan suunnitelmaa Daavid nukkui pois; hänet vietiin isiensä viereen ja hänen ruumiinsa maatui. Mutta hän (Jeesus), jonka Jumala herätti kuolleista, ei maatunut.

Jeesus nousi ylösnousemusruumiissa taivaaseen. Uudestisyntyneille kristityille Jumala on luvannut antaa Jeesuksen takaisintulemisen yhteydessä samanlaisen ylösnousemusruumiin (2. Kor. 3:18, 1. Kor. 15:42-53).

2. Kor. 3:18. Me kaikki, jotka kasvot peittämättöminä katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutamme saman kirkkauden kaltaisiksi, kirkkaudesta kirkkauteen. Tämän saa aikaan Herra, joka on Henki.

1. Kor. 15:42-53. Samoin tapahtuu kuolleiden ylösnousemuksessa. Se, mikä kylvetään katoavana, nousee katoamattomana. Mikä kylvetään vähäpätöisenä, nousee kirkkaana. Mikä kylvetään heikkona, nousee täynnä voimaa. Kylvetään ajallinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on olemassa ajallinen ruumis, on myös hengellinen. Onkin kirjoitettu: "Ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista, tuli elävä olento." Mutta viimeisestä Aadamista (Jeesuksesta) tuli eläväksi tekevä henki. Ensimmäisenä ei siis ole hengellinen vaan ajallinen; vasta sen jälkeen tulee hengellinen. Ensimmäinen ihminen on maallinen, maasta lähtöisin, toinen ihminen (Jeesus) on taivaasta. Millainen tuo maallinen ihminen oli, sellaisia ovat kaikki maalliset ihmiset, ja millainen tuo taivaallinen ihminen (Jeesus) on, sellaisia tulevat olemaan

taivaalliset ihmiset. Ja niin kuin me nyt olemme maallisen ihmisen kaltaisia, niin me tulemme kerran taivaallisen ihmisen kaltaisiksi. Sen sanon, veljet, ettei liha ja veri voi saada omakseen Jumalan valtakuntaa ja ettei katoava voi saada omakseen katoamattomuutta. Nyt ilmoitan teille salaisuuden: Me emme kaikki kuole, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Pasuuna soi, ja kuolleet herätetään katoamattomina ja me muut muutamme. Tämän katoavan on näet pukeuduttava katoamattomuuteen ja kuolevaisen kuolemattomuuteen.

Apt. 13:38-39. Tietäkää siis, veljet: hänen ansiostaan teille julistetaan synnit anteeksi, ja hänen ansiostaan jokainen, joka uskoo, tulee vanhurskaaksi, saavuttaa kaiken sen, mitä te Mooseksen lain avulla ette voineet saavuttaa.

Jeesuksen ristinkuoleman vuoksi me saamme syntimme anteeksi. Tämä anteeksianto luetaan kuitenkin vain niiden hyväksi, jotka uskovat sen omalle kohdalleen (2. Kor. 5:20-6:1).

2. Kor. 5:20-6:1. Me olemme siis Kristuksen lähettämiä, ja Jumala puhuu teille meidän kauttamme. Pyydämme Kristuksen puolesta: suostukaa sovintoon Jumalan kanssa. Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden. Jumalan työtovereina me vetoamme teihin: ottakaa Jumalan armo vastaan niin, ettei se jää turhaksi!

Apt. 13:40-41. Pitäkää siis varanne, ettei teidän osaksenne tule se, mistä profeetat ovat sanoneet: - Katsokaa, halveksijat, hämmästykää - ja olkaa tuhon omat! Minä teen teidän päivinänne sellaisen teon, että ette sitä uskoisi, jos joku siitä kertoisi teille."

Paavali siteeraa tässä Habakukin kohtaa (Hab. 1:5). Se, joka torjuu sanoman siitä, että Jeesus on kuollut ristillä hänen syntiensä vuoksi, on aikanaan oleva tuhon oma. Kadotuksen hän välttää ainoastaan, mikäli tekee parannuksen ja kääntyy Jeesuksen puoleen.

Hab. 1:5-7. Katsokaa kansoja, katsokaa, kauhistukaa ja ihmetelkää, sillä minä teen teidän päivinänne teon, jota ette uskoisi, jos ette itse näkisi. Minä kutsun kaldealaiset, rajun ja pelottavan kansan, joka kulkee maan ääriin ja ottaa haltuunsa toisten asuinsijat. Se on julma ja armoton kansa. Itse se päättää, mikä on oikein ja mitä se saa tehdä.